

حاشیه ای بر نامه ۴۷ سناتور آمریکائی

به سران جمهوری اسلامی

امیرفیض- حقوقدان

چهل و هفت (۴۷) سناتور جمهوریخواه در نامه ای خطاب به سران جمهوری اسلامی هشدار داده اند که هر توافق که باراک اوباما امضا کند فقط تاپایان ریاست جمهوری اودوام خواهد یافت، اضافه کرده اند توافقی که به تصویب کنگره نرسیده باشد میتواند فقط یک قلم رئیس جمهوری بعدی آنرا باطل کند و کنگره هم هرزمان بخواهد قادر است مواد آنرا تغییر دهد.

هشدار کنگره یک حق قانونی تمام حکومت هائی است که دارای قانون اساسی بوده و بر اصل حاکمیت مردم مقتضی ومدون شده؛ که هرگونه قرارداد ویاموافقتنامه ای بدون تصویب مجلس نمایندگان بی اعتبار است.

بنابراین همانطور که کنگره آمریکا حق قانونی دارد که موافقتنامه هائی که بتصویب کنگره نرسیده را فاقد رسمیت بداند؛ همان حق هم به اعتبار صراحت قانون اساسی جمهوری اسلامی (ماده ۷۷) برای مجلس اسلامی جمهوری اسلامی موجود و برپاست.

برخی مصوبات ویاموافقت نامه های روسای جمهور کشورها بمناسبت عدم اهمیت ویا مصالح ملی ویا مسائل تشریفاتی وروابط سیاسی بدون تصویب کنگره به جریان می افتد؛ این نوع موافقت ها بنابر شخصیت واعتبار مقام شخص رئیس جمهور است که رئیس جمهور بعدی حق دارد ادامه آنرا متوقف سازد، و یا کنگره باصلاحاتی آنرا تصویب نماید.

در سنت مشروطیت ایران نیز این موضوع سابقه دار است که هیئت دولت در موقعیت های خاص موافقت و تصویبنامه هائی را امضا میکند که دولت بعدی اجرای آنها را متوقف میسازد.

در حقوق اسلامی هم سابقه این چنینی دیده میشود نمونه اش قریه فدک است که به تصمیم محمد به فاطمه داده شد وبعد از مرگ محمد فدک از فاطمه پس گرفته شد.

نقش رئیس جمهور در مذاکرات وامضای موافقت نامه با کشورهای دیگر همانند نقش وکیل در مقابل موکل است آنهم نقشی که در قانون اساسی نوشته شده است، همانطور که اگر وکیل خارج از اختیاراتش عملی انجام دهد موکل حق دارد آن عمل را تنفیذ ویابا یک قلم آنرا بی اعتبار سازد ویا وکیل بعدی موکل آن

قرارداد را مستحق جریان نداد، و آنرا باطل میکند روسای جمهوری (روسای) کشورها هم کم و بیش از آن حق برخوردارند.

این اشاره بجاست که حتی موافقت سیدعلی با همه اختیاراتی که قانون اساسی به او داده موافقت او با موافقتنامه ها و قراردادها مسقط حق مجلس در ماده ۷۷ نمیشود.

ماده اشکال

ماده اشکال درنامه سناتورهای آمریکائی ارسال آن برای باصطلاح رهبران جمهوری اسلامی است صرفنظر ازاینکه جمهوری اسلامی ایران رهبران ندارد و تنها یک رهبر دارد مسئله قابل ایراد این است که محتوای نامه مزبور، بیان مواضع حقوق سیاسی آمریکاست؛ ابلاغ آن به جمهوری اسلامی یک کار نمایشی و درشان قوه مقننه هیچ کشوری نیست و سابقه هم درحقوق سیاسی بین الملل ندارد و یک حالت تهدید و ارباب را بتصویر میآورد.

نظر آقای ظریف

آقای ظریف درگفتگوی با هفته نامه صدا گفته است: <توافق احتمالی دریک قطعنامه فصل هفتمی منشورسازمان ملل مورد تائید قرارمیگیرد و درنتیجه به یک توافق بین المللی و الزام آور درخواهد آمد و برای همه دولت ها الزام آور خواهد بود.>

اظهارنظر آقای ظریف، نوعی دلخوشی برای مصرف داخلی است ساده ترین پاسخ به خواب احتمالی ایشان <به همین خیال باش> است.

علاقمندان به موضوع میتوانند به تحریر (باهم درسیرک اواما وبنیامین نتا نیا هو) رجوع فرمایند - اینجا کلیک کنید.

<http://1400years.org/AmirFeyz/BahamDarSyrcaObamaNetanyaho-AmirFeyz-05Mar2015.pdf>